

det ærede Medlems Indflydelse indenfor det Parti, han tilhører, vinder større Raaderum.

Der er to Love, der er blevet angrebet meget skarpt af de Radikale og Socialdemokraterne — to Love, som de Konservative føler sig stolte over at have gennemført sammen med Venstre —, nemlig Aldersrenteloven og Invalideloven. Aldersrenteloven er blevet skarpt angrebet baade af de Radikale og Socialdemokraterne, medens Invalideloven er blevet angrebet paa en ganske mærkværdig og uforstaaende Maade af det ærede Medlem Hr. Rodé. De Radikales Ordfører talte smukt om, at de Radikale aldrig drev Overbudspolitik, og dog var hele det ærede Medlems Tale Udtryk for en Overbudspolitik overfor dem, der efter hans Mening drev Overbudspolitik, nemlig Socialdemokraterne. Socialdemokraternes Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, har indrømmet, at der har fundet en Udgiftsforøgelse Sted paa mindst 2 Mill. Kr. til Udbetaling til det forøgede Antal Mennesker, der efter den nye Aldersrentelov skulde nyde Aldersrente — det er dem, der har sammensparet en lille Formue, og som det konservative Folkeparti med den største Glæde ser ikke mere skal straffes, fordi de har vist denne gode Egenskab —, men jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Rasmussens Tal holder Stik, og naar det ærede Medlem Hr. Rasmussens Tal ikke holder Stik, saa bliver det ærede Medlem Hr. Rodes Angreb paa de to Partier, der i disse Love ser et Fremskridt, jo endnu værre. Overfor det ærede Medlem Hr. Rasmussens Udtalelse om, at der er en forøget Udgift paa 2 Mill. Kr., skal jeg stille det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelse om, at Aldersrenteloven koster det offentlige det samme som Alderdomsunderstøttelsesloven, og at denne Tilstrømning af nye Aldersrentenydere ikke har forøget Beløbet. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen begyndte meget rigtigt med at nævne de to Tal, der i Virkeligheden skal sammenlignes, nemlig de 24 Mill. Kr. paa Finansloven for i Fjor og de 37½ Mill. Kr. paa det foreliggende Finanslovsforslag — han begyndte nu straks med at springe den lille halve Million over, men det har jo ikke saa meget at sige. Naar vi nu skal sammenligne Statens og Kommunens Udgifter efter Aldersrenteloven, svarer altsaa de 24 Mill. Kr. i det forrige Aar til en samlet Udgift for Stat og Kommune paa 48 Mill. Kr., men fra de 37½ Mill. Kr., der er opført for det kommende Aar, skal vi først trække de 1½ Mill. Kr., som Staten tildeler de Kommuner,

der har været særlig karrige med deres Alderdomsunderstøttelse og derfor nu er kommet til at faa ekstraordinært større Udgifter. Trækker vi disse 1½ Mill. Kr. fra de 37½ Mill. Kr., faar vi 36 Mill. Kr. Disse 36 Mill. Kr. udgør 7/12 af hele Udgiften til vor Alderdomsunderstøttelse, d. v. s., den samlede Udgift bliver paa 62 Mill. Kr. Jeg tror derfor, at Differencen mellem Udgifterne efter den Alderdomsunderstøttelseslov, vi har haft, og den, vi nu har, paa det virkelige Regnskab mindst vil blive ca. 10 Mill. Kr. som Følge af den Række af Aldersrentenydere, der nu er kommet til, hvad vi fra vor Side hilser med virkelig Glæde. Nej, Spørgsmaalet er ganske anderledes alvorligt. Det, det gælder om, er, at de Beløb, Stat og Kommune skal yde til disse to Ting, ikke kommer til at antage en saadan Karakter, at der i Befolkningen opstaar en vis Uvillie overfor hele Aldersrenteloven, men det er mit Haab, at Forholdet maa blive saadan, at den arbejdende Befolkning kan se med Glæde paa de Beløb, som den giver til sine ældre Kammerater.

Det ærede Medlem Hr. Rode var ogsaa inde paa et Angreb paa Invalideloven, idet han her talte om, at det var nu afdøde Indenrigsminister Sigurd Berg, der havde indladt sig paa Overbudspolitik. Jeg tror, at dette er fuldstændig urigtigt. Indenrigsminister Sigurd Berg satte med Støtte fra alle Partiers Side, ogsaa fra de Radikales Side, Beløbet til 800 Kr. uden Hensyn til, hvor man boede, og det har netop forekommet os fra vor Side at være et godt Princip, at vi ikke stadig skulde have denne Flugt ind til Provinsbyerne eller Hovedstaden, men at Invaliderne kunde faa Lov til at bo ude i Landkommunerne under de langt sundere og bedre Forhold, der er der. Der har i øvrigt været mere end Kritik nok af Invalideloven. Arbejderne skal jo selv betale 1/3 af Udgifterne, medens Arbejdsgiverne og Statskassen betaler de 2/3. Arbejderen er derfor selv interesseret gennem den ret høje Præmie, som han hvert Aar maa skyde til. Skulde der fra de Radikales Side være en Tilbøjelighed til at faa dette Beløb sat ned, saa tror jeg jo, at Ministeriet i disse Sparsommelighedens Tider er mere end villigt til at lytte til den Røst, som i dette Tilfælde er kommet fra det ærede Medlem Hr. Rode, men jeg haaber ikke, at dette skal blive Følgen for vore Invalidere.

Ja, noget rigtigt sagde jo det ærede Medlem. Det Grundlag, hvorpaa man gaar til Valg, er selvfølgelig Programmet for det Parti, til hvilket man har knyttet